

Vergaderjaar 2002–2003

21 501-33

Raad voor Vervoer, Telecommunicatie en Energie

Nr. 3

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 7 november 2002

**Verslag energiegedeelte van de Raad voor Transport,
telecommunicatie en Energie van 4 oktober 2002**

1. Interne markt voor elektriciteit en gas

Alle Lidstaten benadrukten dat een politiek akkoord over de voorgestelde richtlijnen en de verordening in de TTE-raad van 25 november van groot belang werd geacht. Er zijn nog geen concrete knopen doorgehakt. Het Voorzitterschap concludeerde dat de cruciale geschilpunten zijn gereduceerd tot vier:

1. publieke dienstverlening/ etikettering
2. (juridische) scheiding
3. datum voor de volledige marktopening
4. toegang tot gasopslag.

1. Publieke dienstverlening/etikettering.

Het gaat hier om het punt of in de richtlijnen de bescherming van de klanten uitvoerig moet worden vastgelegd of dat de bescherming aan de lidstaten zelf moet worden overgelaten. Daarnaast moet bepaald worden of de bescherming voor alle afnemers moet gelden of alleen voor huishoudens.

De delegaties herhaalden de bekende standpunten (uitvoerig vastleggen van de bescherming, geldend voor alle afnemers door de zuidelijke landen en bescherming alleen voor huishoudens en subsidiariteit door de noordelijke landen).

Voortgang werd geboekt op het gebied van stroometikettering. Het bleek dat er eigenlijk geen tegenstanders meer zijn. Het gaat nu niet meer over de vraag *of* stroometikettering dient te worden ingevoerd doch veeleer over de vraag *hoe* en in welke vorm stroometikettering moet worden ingevoerd. Er lijkt zich in Europa een meerderheid van landen af te tekenen die stroometikettering op verplichte basis wil invoeren. Dit is voor

Nederland een positief geluid aangezien Nederland veel waarde hecht aan transparantie, keuzevrijheid en een Europese aanpak.

Nederland zal na overeenstemming over de elektriciteitsrichtlijn een actieve rol inzake de etikettering binnen Europa blijven vervullen. Hiertoe zullen wij, afhankelijk van de acties op dit vlak van de Europese Commissie, een Europese workshop organiseren. De workshop heeft tot doel een startschot te geven voor de geharmoniseerde invoering van stroometikettering in de Europese Unie. Voorop staat dat een Europees systeem van stroometikettering niet duur hoeft te zijn. De totale kosten van een systeem van stroometikettering zullen ten opzichte van de totale stroomrekening van een consument verwaarloosbaar zijn. Ook zal de betrouwbaarheid van het etiket aanzienlijk toenemen als een systeem van stroometikettering op Europese basis wordt ingevoerd.

In de komende maanden zal door de Europese Commissie ook nader onderzoek worden gedaan naar de wensen van consumenten. Dit zal gebeuren door zowel focusgroepen als telefonische enquêtes. In Nederland is uit consumentenonderzoek al gebleken dat consumenten daadwerkelijk interesse hebben. Ook de keuze van 1, 2 miljoen huishoudens voor duurzaam opgewekte stroom duidt op het bewustzijn van Nederlandse consumenten voor de wijze van opwekking van elektriciteit.

2. Juridische scheiding

Het merendeel van de Lidstaten is een voorstander van juridische scheiding van enerzijds bedrijven van (transmissie en distributie) netbeheerders en anderzijds van bedrijven voor de productie en levering van energie. Landen die tot nog toe het nut van een juridische scheiding aanvochten, gaven nu aan naar oplossingen te zoeken. Nederland verwelkomt deze ontwikkeling.

3. Datum voor de volledige marktopening

Het merendeel van de Lidstaten kon instemmen met het voorstel van het voorzitterschap om een periode van één jaar in te ruimen tussen de opening van de markt voor alle niet-huishoudens (2004) en de volledige marktopening in de hele EU in 2005. Frankrijk gaf aan deze periode veel te kort te vinden, maar gaf voor het eerst aan wel over een datum te willen praten.

4. Toegang tot gasopslag

Op het gebied van de toegang tot gasopslag lijkt een meerderheid van de Lidstaten zich te kunnen vinden in het feit dat gereguleerde toegang de regel is en de onderhandelde toegang de uitzondering. Bij gereguleerde toegang zijn de prijs en voorwaarden van tevoren bepaald en goed gekeurd door een toezichthouder (in Nederland zou dit DTE zijn). Bij onderhandelde toegang kan iemand die gas wil opslaan onderhandelen met de eigenaar/beheerder van de gasopslag over de prijs en voorwaarden. Wij en met ons nog een beperkt aantal andere landen hebben gesteld dat de onderhandelde toegang, vooral gezien de gewenste investeringsprikkel, de regel moet zijn (waar andere landen, indien gewenst, vanaf kunnen wijken).

2. Voorzieningszekerheid

De Commissie hield een warm pleidooi voor de voorgestelde richtlijnen voor de voorzieningszekerheid van olie respectievelijk aardgas. Ze benadrukte de noodzaak om het beheer van voorraden te harmoniseren, het

gebruik ervan te coördineren en als Europese Unie actief te kunnen optreden. Ze onderstreepte dat, in tegenstelling tot hetgeen in de pers werd gesuggereerd, de voorraden in de regel niet als instrument zouden worden gebruikt om olieprijs te beïnvloeden.

Er restte te weinig tijd om het onderwerp te bespreken. De voorzitter verwees het dossier terug naar Coreper.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
J. G. Wijn